

[Gørda Møller.]

tale om en forhøjelse pr. indbygger over 5 år på 66 kr. Det skulle så igen svare til en gennemsnitlig forhøjelse af priserne på hjemmemarkedet på 1½ til 2 pct. om året. Det kan vi da ikke finde afskrækkende, når man tager i betragtning, at vi er vant til årlige stigninger i prisniveauet herhjemme som helhed på 6-7 pct., og i øvrigt er det jo en langt, langt lavere stigningstakt, end hvis vi skulle have levet videre med den nuværende hjemmemarkedsordning.

Det er også således, at i begyndelsen af overgangsperioden vil prislefaldet for æg og fjerkræ samt muligvis også for svinekød endog veje tungere end prisforhøjelserne, således at der til at begynde med i gennemsnit vil ske et vist fald i hjemmemarkedspriserne. Det kan man også læse ud af vismandsrapporten.

Til sidst vil jeg gerne sige nogle ting om de forbrugerbeskyttende regler, som vi også kan komme til at nyde godt af, hvis vi bliver medlem af EF, for de har dér en langt videregående adgang til at kræve varedeklaration først og fremmest på levnedsmiddelområdet. Dér opererer man med de såkaldte positivlister, der angiver, hvilke farvestoffer og hvilke konserveringsmidler der må tilsættes de forskellige fødemidler.

Det økonomiske og sociale råd, i hvilket Danmark vil blive repræsenteret ved medlemskab, arbejder stadig væk på at få gennemført en harmonisering af levnedsmiddelloven. Man ønsker bl. a. fælles regler for beskrivelse og bestemmelse af de enkelte produkter, regler for tilsætningsstoffer, tilfaldte restmængder af giftstoffer fra ukrudtsbekæmpelsesmidler osv., regler for varemærkning, om hygiejne på fabrikationsstedet osv., foranstaltninger, som nok kan siges at være påkrævede af hensyn til miljøbeskyttelsen og sundhedstilstanden.

Jeg nærer da ikke nogen illusion om, at EF betyder tusindårsriget for os, eller at forbrugerne kommer i slaraffenland, hvis Danmark bliver medlem af fællesmarkedet. Men jeg tvivler på, at den fornuffige forbruger vil være parat til at betale prisen for ikke-medlemskab. I hvert fald er denne pris ifølge vismandsrapporten ikke blot nogle få procent lavere realindkomst og levestandard, men i en overgangsperiode vil den økonomiske vækst og dermed baggrunden for vor leve-

standard være mindre, end hvis vi var medlem.

Altså siger jeg til de danske husmødre: tænk Dem om, lyt ikke til de kvindelige modstanderes skrækkampagne, lyt til de kvinder, som i dag befinder sig inden for EF.

Westergaard Andersen: Efterhånden som vi har fulgt drøftelsen af de europæiske markedsanliggender, som den er foregået ude i befolkningen, er det blevet mere og mere klart, at afstemningen den 2. oktober ikke mindst bliver en prøve på det danske folks holdning til andre nationer. Afstemningen bliver et væsentligt led i den århundredlange kulturdebat herhjemme mellem trangen til international åbenhed og en snæversynet andegårdsmentalitet, for at bruge et klassisk udtryk fra denne lange kulturdebat.

Jeg ser meget vel, at der i markedsudvalgets mindretalsudtalelse i betænkningen på et meget tilbagetrukket sted gøres et buk for internationalt samarbejde. Jeg ved også, at EF-modstanderne har ført en kampagne, der lyder på, at man siger nej til fællesmarkedet, det, der er realiteter i, men samtidig siger man ja til Europa, samtidig siger man ja til hele verden. Men jeg kan ikke høre, at der bliver sagt ja til Europa, når et af de stærkeste argumenter på modstanderhold er, at man frygter et fald i Danmarks sociale standard. Når vi i dag i Folkebevægelsens busreklamer kan se, at pensionisterne skal være bange for, at pensionerne går ned, hvis vi kommer i Europa, ja, så betyder det jo ganske simpelt dette, at man mener, at de fattige i Europa er for fattige til, at man kan være sammen med dem.

Jeg kan heller ikke høre, at der bliver sagt ja til hele verden, når EF-modstanderne på møde efter møde kraftigt har spillet på faren for en tilstrømning af tyrkiske gæstearbejdere. Endog har der i debatten været toner af et racehad, der ligger helt på linje med det, som Enoch Powell repræsenterer i England.

Der bliver andre lejligheder, hvor man kan diskutere, hvor rimelige disse synspunkter fra modstandernes side er. Jeg gør her opmærksom på, at det netop er disse ting sammenholdt med et eksisterende tyskerhad, som bevæger store skarer af befolkningen over på modstandslinjen. Så hjælper